

Za Redakcyę odpowiedzialny
Stanisław Bronikowski w Poznaniu.

Administracya, Ekspedycya i Biuro Redakcyi przy pla-
cu Wilhelmowskim pod nr. 15.

"Dziennik Poznański"
wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni
świętych.

Cena ogłoszeń (Inseratów):
wiersza drobnego 1 sgr. 6 fen. — Reklamy ad-
wiersza drobnego 3 sgr. (incl. tłumaczenia).

Listy
do redakcyi, administracyi i ekspedycyi winny być
frankowane.

DZIENNIK POZNAŃSKI

Przedpłata kwartalna
wynosi w Poznaniu 7 marek 50 fen., w Państwie nie-
mieckim i w Austrii 9 mar. 13 fen., w Belgii, Wło-
zech, Szwajcarii i Ameryce 12 mar., w Anglii, Fran-
cyi, Anglii i Szwecyi 14 mar. 40 fen.

Przedpłata i ogłoszenia
przyjmują się w ekspedycyi; przedpłata przyjmują
w monarchii pruskiej oraz w państwach do związku po-
czowego niemiecko-austriackiego; należących urzędów po-
czowych. W innych krajach zaś tylko nasze agentury
za których pośrednictwem (bezpośrednio) można także
przesyłać ogłoszenia do eksped. Dzien. Pozn.

Rękopisma
nadsyłane Redakcyi nie zwracają się i nie są one błąd

Ajencye Dziennika Poznańskiego:

W Paryżu Librairie du Luxembourg, Rue de Tournon No. 16, pułkownik Raczkowski, Rue du Faubourg Poissonnière 33. — W Hamburgu, Frankfurcie nad Menem, Berlinie, Lipsku, Wiedniu i Bazylei: Haasenstein & Vogler. —
W Berlinie Rudolf Mosse, Jerusalemstrasse 48. A. Retemeyer, H. Albrecht Taubenstrasse 34, Internationale Annonce-Expedition, Invalidendank* Behrenstr. 24 i Haack et Rahel, Friedrichstr. 68. — W Bremie: E. Schlötte. —
W Frankfurcie nad Menem Daube & Comp. — W Wroclawiu Daube, Haasenstein & Vogler i Mosse. — W Pleszewie: L. Zboralski.

Czas odnowić przedpłatę!

Warunki przedpłaty pozostają te same co
w ubiegłym kwartale.

POZNAŃ, 21 września.

Po zamknięciu pisma naszego w dniu wczorajszym odebraliśmy telegram z Białogrodu, wedle którego rozprawy nad adresem skupczyny przy zamkniętych drzwiach mają się odbywać. Wiadomość ta świadczyła o wielkim wzburzeniu umysłów w Serbii i słusznie budzić mogła obawę, ażeby skupczyna wbrew dotychczasowemu doniesieniom nie uchwała takiego do tronu adresu, któryby otwarcie żądał wojny z Turcyą — księcia Milana i nowy gabinet warcytrudnie stałby położenie mianowicie w obec usiłowań mocarstw europejskich, zmierzających do utrzymania pokoju na półwyspie bałkańskim i do pogrzebania, zapewne chwilowego tylko, kwestyi wschodniej. Tymczasem nadchodzi dzisiaj wiadomość z Kragujewca, że 71 głosami przeciwko 41 przyjęła skupczyna adres do tronu, proponowany przez jej wydział. Osnowy adresu nie mamy jeszcze, wszakże z tego, co donosi telegram a donosi, że adres jest „parafrazą” mowy tronowej, wnosić trzeba, że powiodło się nowemu gabinetowi serbskiemu powstrzymać zapal wojowniczy Omladyny i przynajmniej chwilowo odroczyć wypowiedzenie wojny. Czy na długo? — na to nie łatwa odpowiedź, bo też nie łatwo przejrzyć istotnych zamiarów mocarstw europejskich, mianowicie Rosyi i Austrii, bo te zależą od rezultatów rokowań konsularnych, od tego, czy Turcyja szczerze chce wejść na drogę reform, a wreszcie, jakie rozmiary przyberze samo powstanie. Podczas kiedy Pol. Corr. pociesza się nadzieją, że komisya pacyfikacyjna niewątpliwie do pomyślnych dojdzie rezultatów, że powstaną skłonności do ustępstw, piszą znowo do Frankfurter Journal, że usiłowania wzniątkowanej komisyi speliły na niczem. — Według pomienionego pisma postanowiły mocarstwa jeszcze jeden wyznaczyć termin, na który wezwani być mają naczelnicy powstania. Gdyby i ta próba się nie udała, w takim razie ma być wolno Turcyi przytłumić orężem rozruchy. Po przywróceniu pokoju przedłożą mocarstwa projekt do reform, które wykonać zobowiąże się Turcyja. Bądź jak bądź, nie zbyt jednakoż jak widać, dowierza Turcyja obecnemu położeniu rzeczy i usiłowania konsultów europejskich. Ruch niezwykły na kolejach żelaznych, ciągle wysyłki i przemarsze wojska, znaczne oddziały, które śle bezustannie nad granicę serbską, wszystko dowodzi, że Turcyja chce być przygotowaną na wszelkie ewentualności. Levant Herald pisze, że liczba wojska, dla którego zamówiono już wagony na kolejach żelaznych, wynosi przeszło 50 batalionów, z których dwanaście ma być wysłanych z Saloniki do Mitrowicy, reszta zaś z Carogrodu do Tatar Bazardżik. Porta ma podobno zamiar zwiększyć armię w północno-zachodniej stronie do stu ty-

sięcy żołnierzy. Około czterdzieści pięć tysięcy stać będzie w Sophia i Nisch, 15 do 25 tysięcy w Widyniu, 12,000 w północnej Bosni, 15,000 w Nowym Bazarze a 20,000 w Hercegowinie. Dotychczas przewiezły koleje siedem baterii artylerji z 200 koniami i 800 ludźmi. Jeżeli do powyższych dolaemy jeszcze wiadomość, że Porta ponownie zapyta się miała księcia serbskiego, czy zachowa się neutralnie w obec wypadków — sytuacja na Wschodzie byłaby zawsze jeszcze dość groźną — mimo uchwalonego przez Skupczynę adresu i mimo pokojowego tonu prasy wiedeńskiej. Co się tyczy działań wojennych, doniesió tylko możemy, że według wiadomości, pochodzących ze źródła słowiańskiego, stoczyć miano dwie bitwy w dniach ostatnich, z których powstańcy wyszli zwycięsko. Straty tureckie miały być podobno bardzo znaczne. Wedle telegramu carogrodzkiego mianowany Riza pasza ministrem marynarki a Essad pasza, dotychczasowy minister robót publicznych, gubernatorem Smyrny. W miejsce ostatniego wstąpił Kadri Bey.

Otoż wszystkie wiadomości, odnoszące się do sprawy hercegowińskiej.

Z Francyi donoszą pisma tylko o przemówieniach Mac-Mahona w Moulins i pana Buffeta w Dampierre, przemówieniach, do których polityczne przywiązują znaczenie. Jedną znam tylko politykę, powiedział prezydent rzeczypospolitej, a tą polityką jest miłość ojczyzny. W mowie wygłoszonej na bankiecie agronomicznego zebrania w Dampierre podniósł Buffet nasamprzód poświęcenie i energję prezydenta a potem wspominał o tym, że głównym celem gabinetu jest zjednać poszanowanie dla prawa i skupić w koło siebie wszystkie zachowawcze siły przeciwko rewolucyjnym i destrukcyjnym dążnościom. Według słów pana Buffeta jak największa harmonia panowała w obecnym gabinecie i żadna go różnica zdań nie dzieliła. W końcu zawezwał minister, ażeby ci, którzy dbają o utrzymanie pokoju, złączyli się z nim w celu utrzymania porządku.

Jak pisał pod dniem wczorajszym z Paryża, około 3,000 karlistów przeszło małą granicę francuską. Komunikacya między Irun a San Sebastian i granicę francuską znowu przywrócono.

Exposé ministra skarbu węgierskiego zamieszczone w pismach nie budzi większego interesu. Telegram donosi tylko, że przyjęte zostało rzęsiestem oklaskami i że sejm węgierski odroczyli do 4 października.

Również nie zbyt zajmująca jest mowa tronowa, jaką król holenderski zagał wczoraj stany jeneralne w Hadze. Wojna z Acyem nie przyniosła jeszcze pomyślnych rezultatów, wszakże żywi król przekonanie, że to wkrótce nastąpi.

Po ukończeniu manewrów w państwie pruskiem zapewne coś ważniejszego będziemy mieli wkrótce do zaznaczenia ze spraw, dotyczących Niemiec. Dotychczas bowiem oprócz opisów przyjęcia cesarza Wihelma i szczegółów, odnoszących się do ówczoraj wojkowych, nic innego nie zamieszczały pisma berlińskie.

* Wybory na posła w powiatach chełmińskim i toruńskim skończyły się dla nas niepomyślnie. Kandydat polski p. M. Szaniecki otrzymał 9229 gł., niemiecki zaś dr. Gerhard 9760.

Rosyjanie przedstawieni byli — zwyciężonymi, Prusacy — zwycięzami. Obrażona tym Daszkowa rozkazała Wołczkowowi i Stellingowi, którzy zostawali przy pruskim poselstwie i towarzyszyli jej do Gdańska, kupić farb i pędzli. W nocy obrazy były przerobione. Ruskie mundury zielone z czerwonem, przemalowano na pruskie szafrowe z białem i — Rosyjanie okazali się zwycięzami.

W Hanowerze Daszkowa była z Kamińską w teatrze. Arykxię Ernest meklemburski czekał jej przyjazdu i posłał do jej loży swego adjutanta.

Ukloniwszy się damom i nie zwróciwszy uwagi na dwie Niemki siedzące w tejże loży, które ustąpiły pierwszego miejsca cudzoziemcom, gdyż w miesie wszyscy domyślali się prawdy, adjutant w imieniu arykxięcia zapytał, czy są cudzoziemki lub nie.

Daszkowa dała twierdzącą odpowiedź. — W takim razie — mówił adjutant dalej — jego wysokość życzy sobie wiedzieć, z kim mam honor mówić?

— Szanowny panie, odrzekła księżna, nie sądzę, aby ta wiadomość była potrzebna arykxięciu lub panu. Jako kobiety, sądzę, mamy prawo choć raz w życiu prosić o pozwolenie zamieszkania, a więc skutkiem tego i nie odpowiadam panu.

Adjutant zupełnie się zmieształ a Niemki podziwiała śmiało odpowiedź Daszkowej. Chcąc z nich żartować, księżna rzekła:

— Chociaż adjutantowi arykxięcia nie chciałam powiedzieć, kto jesteście, jednak nie mogłam nie zrobić tego dla pań — byłycie dla nas tak grzeczne i u-przejme. Jestem śpiewaczką a ona, wskazując na panią Kamińską, baletniczką. Podróżujemy, chcąc zaangażować się do jakiegokolwiek teatru.

Niemki bardzo żałowały swęj pomyłki, że wzięły sąsiadkę za ważną osobę i odwróciły się do niej plecami.

We dwa lata potem Daszkowa wróciła do Rosyi. Katarzyna widocznie zmieniła się dla niej. Podarowała jej zaraz 70,000 rubli na kupienie własności ziemskiej i w ogóle była więcej uprzejmą niż przed wyjazdem księżnej z granicą. Daszkowa tłumaczyła zmianę tę tem, że przy osobie carowej Potiemkin za-jał miejsce Orłowa — jej wroga.

Leż ciężko już było Daszkowej mieszkać w Rosyi; ciągnęło ją do Europy tem więcej, że ją wychowanie dzieci bardzo zajmowało. Postanowiła wyjechać za granicę, lecz już na lat dziesięć.

Katarzyna znowu była niezadowolona, że Daszko-

Wiadomości urzędowe.

Król mianował asesora regencyjnego dr. Fehre w Gdańsku radcą regencyjnym.

Wyższemu nauczycielowi gimnazyalnemu dr. Kayssler w Opolu nadany został tytuł profesora.

Korespondencye Dziennika Pozn.

Paryż, 19 września.

(Mileczenie o Polsce przerywa Wiktor Hugo. List jego do kongresu pokojowego. — Nawrócenie orleanistów, czyli obrót chorągiewki na dachu. — Posiedzenie nieme. — Czy p. Buffet będzie mówił? — Test.)

S. E. Przy dzisiejszym stanie umysłowym większej części Francuzów nie dziwnym się zbytecznie, kiedy oni pochlebiają Rosyi a o sprawie polskiej myślą nawet nie chcą. Przywykliśmy do tego, że dziennikarze mówią o Polsce tylko dla powtórzenia niedo-zecznego wymysłu emigrantów francuzkich, który stał się przysłowiem francuzkiem: Finis Poloniae, albo też dla wykazania szubnych skutków katolicyzmu na złość sronnictwu ultramontańskiemu. Tém bardziej cieszyć się powinniśmy, kiedy zdarza nam się spotkać głos prawdy i sympatyi, cieszyć się dla Francuzów nie dla nas, bo ta sympatya dla nas bezowocna jest dowodem, że uczucie sprawiedliwości nie zamarło jeszcze w ich sercach. Dla tego powitaliśmy z uczuciem radości list p. Wiktora Hugo do kongresu pokojowego.

Poeta, który dawniej był stronnikiem pokoju, dziś nie chce o nim słyszeć. „Są obecnie dwa dążenia cywilizacyi, jedno za, drugie przeciw: dążenie Francyi i dążenie Niemiec. Każdy chce stworzyć świat. Cóż Niemcy chcą stworzyć? same tylko Niemcy — a cóż Francya stworzyć zamierza? Europę. — Stworzyć Niemcy, jest to zbudować cesarstwo, a zatem ciemność; stworzyć Europę, jest to wydać na świat demokrację, a więc światło... Braterstwo bratobójcze królów ustanie a po Europie sprzymierzonych — królów nastąpi Europa zjednoczonych — ludów. — Disaj? Nie. — Jutro? Tak. A więc miejmy wiarę i czekajmy przyszłości. Zakończmy pokój aż do tej chwili. Mówię to z boleścią, ale bez wahanja. Francya rozświetlona jest kłęką dla ludzkości. Francya nie do Francyi, ale do świata należy; aby wzrost ludzkości był normalnym, trzeba, żeby Francya była całą... Zresztą wszędzie znajdują się bliźni... Niestety! Żaden sen nie jest możliwym z podobnemi ranami: Polska, Kreta, Metz i Strasburg, ani po podobnych znie-wagach. Cesarstwo germańskie zrestaurowane w XIX. wieku, Parzy pokonany przez Berlin; miasto Fryderyka II. rzucające obelgę na miasto Woltera; ogłoszenie świętości siły i słuszności gwałtu, policzkowanie postępu na twarzy Francyi. Nie przyczyni się do pokoju. Aby pokój zaprowadzić, trzeba uspokoić; chcąc uspokoić, trzeba zadosyćucznić. Braterstwo nie jest rzeczczą powierzchowną. Pokój nie jest wierzchnim przydatkiem.”

A list kończy się mistrzowskim opisem społeczeń-

wa przekłada Europę nad Rosyą. Sądźmy jednak, że Daszkowa została by w Rosyi, gdyby jej dany był pewien udział w sferze działalności publicznej — działalności, której tak gorąco pragnęła wynieść jej dusza.

Nakoniec księżna i tego się doczekała. Stało się to wkrótce po jej powrocie z powtórnej — dość długiej wycieczki — za granicę, gdzie robiąc znajomości ze świecznikami świata całego, podniosła wysoko i tak już znane imię swoje.

W listopadzie roku 1782 carowa rozmawiając na balu z przydwornymi i cudzoziemskimi posłami, rzekła do Daszkowej:

— Mam wam, księżno, zakomunikować coś niezwykłego.

Skończywszy rozmowę, carowa stanęła pośród pokoju a wezwawszy Daszkę ręk, objawiła, że mianuje ją prezesem akademii nauk i sztuk pięknych.

Zdziwiona Daszkowa nie wiedziała, co odpowiedzieć. Carowa w poehlebych dla niej wyrazach powtórzyła wolę swoją.

— Wybacz mi, najjaśniejsza pani — odrzekła zmieszana Daszkowa — lecz nie powinienam przyjmować obowiązku, którego nie byłabym w stanie wypełnić.

Carowa dowodziła, że tak nie jest.

— Zrób mnie, najjaśniejsza pani, dyrektorką prac-czek waszej carskiej mości, mówiła Daszkowa, a zobaczysz, jak gorliwie będę służyła. Nie jestem wta-jemniczoną w to rzemiosło — lecz mogąc wyniknąć ztąd błędy są niezmierzające w porównaniu ze szkodli-wymi następstwami, jakie pociąga za sobą każdy błąd przewodnika akademii nauk.

Carowa nalegała i mówiła, że inni przełożeni da-leko mniej byli zdolni. — Tém gorzej! odparła Daszkowa, dowiedli, że nie mają ani trochę miłości własnej, skoro przyjęli ob-owiązek, których nie mogli wypełnić z honorem.

— Dobrze! dobrze! rzekła carowa, zostawmy tę rozmowę. Zresztą sama ta odmowa wasza już mię utwierdza w przekonaniu, że nie mogłam zrobić stoso-wniejszego wyboru.

Oczy wszystkich dworaków zwrócone były na roz-mawiających. Na twarzy Daszkowej malowało się silne wzruszenie. Wrogowie jej byli pewni, że dumna uczona wpadła w nielaskę...

Wróciwszy do domu, Daszkowa nie rozbiurając się nawet napisała do carowej dziękczynny, lecz razem i odmowny list. Wybór carowej nazwała w tym liście „nierozsądnym;“ dowodziła, że „sama przyroda stwo-

stwa takiego, jakim powinno być, aby w niem można pomyśleć o zaprowadzeniu wiecznego pokoju. Bardzo wielkie wrażenie wywarł głos sędziwego poety i pa-tryoty.

Z powodu ogłoszenia dzieła p. t. les Respon-sa-bilités stronnictwo orleanistowskie uczulo potrzebę objaśnienia swojej postawy w obec założonej rzeczypospolitej. Naprzód dziennik la France a za nim i Journal de Paris oświadczyli, że książęta orleanscy nie będą uznawali za stronników swoich tych którzyby powstawali przeciw konstytucyi i pracowali nadal nad zrestaurowaniem monarchii. Takie oświadczenie po sławnym zjeździe w Frohsdorf i uznaniu hr. Chambord za naczelnika rodziny zadziwiło zarówno le-gitymistów jak republikanów; Union i République française żądały nowych objaśnień a na ich pyta-nia Journal de Paris odpowiedział mitologiczne-mi porównaniami, dowodząc, że stronnictwa przekształ-cając się a nie umierając i twierdząc, że nadziei swoich na przyszłość orleanści bynajmniej się nie zrzekają. Cała ta sprawa bardzo zawiślana w niczem nie zmie-nia położenia, gdyż głosowanie nad konstytucyą już wykazało, iż tymczasowo orleanści przyjmują rzeczpo-spolitą fau-te-de-mieux; ale czy przyjmując rzeczpo-spolitą spiskować będą przeciw niej otwarcie i razem z legitymistami, czy też tajemnie i na swoją rękę, jest to rzecz podrzędna a zresztą tak od okoliczności za-wisła, że dzisiejsze oświadczenia nikogo ani przestrza-szać ani zadawać nie powinny. Wiatr wieje dzi-siaj w tę stronę, jutro zawieje w inną stronę, a orle-ański są chora-giewką; o jedno im tylko chodzi, aby stali na wierzchu dachu.

Ostatnie posiedzenie komisyi nieustającej zasłużyło na nazwę posiedzenia niemego; energia rządu w spra-wie admirała la Ronciere le Noury zamknęła usta re-publikanom, a ponieważ sprawa p. Duoros zostaje do-tąd w zawieszeniu, nie chciało także nudzić nią p. Buffeta, któryby się może przy swoim ujerał na złość interpelantom, wtenczas kiedy jest bardzo uzasadniona nadzieja, iż dymisya ludzkiego prefekta i bez tego przyjęta zostanie, tak przynajmniej twierdzi Moni-teur Universel.

Co się tyczy intrzy bonapartystowskich, miał o-tém p. Baze zainteresować ministra na posiedzeniu komisyi, ale sam marszałek zgromadzenia d'Audiffret-Pasquier przed powiedzeniem przemówił w tym przed-miecie poufnie z p. Buffet a ten przyrzekł, iż na to będzie pilną zwracał uwagę. Tymczasem minister wy-jechał do Wogezów, gdzie będzie miał sposobność wy-nurzenia się przed swymi wyborcami ze swoich wido-ków politycznych; prefekt departamentu Wogezów dał mu przykład, wygłaszając mowę polityczną ultra-konserwatyną, na którą p. Hekules Ferry (brat stryjeczny Juliusza) orleanista odpowiedział głosem prawie czysto republikańskim. Po czyjej stronie stać będzie p. minister?

Marszałek Mac-Mahon jest dzisiaj w Moulins, gdzie się odbywają manewra wojskowe.

Odegrano onegdaj nowy dramat p. Claretie p. t. „les Muscadins“ (Th. historique). Sztuka ta re-publikańska miała wielkie powodzenie.

rzyła kobietę nie na prezesa;“ że mianowanie jej na tą godność jest faktem historycznym, a więc podlega-jącym krytyce historyi; że za ten wybór czeka ją sąd historyi; że życie prywatne koronowanych osób może jeszcze nie zjawiać się na stronicach historyi, lecz że krok ten będzie przez historyę osądzony; że nakoniec czując swą nieudolność do podobnego rodzaju publi-cznej działalności, nie ośmieliłaby się nawet zostać członkiem jakiegokolwiek uczonego towarzystwa.

Napisawszy ten list, Daszkowa nie zważając na to, że już było po północy, pojechała do Potiemkina i nalegała, ażeby ją przyjął, nawet gdyby się już spać pokoił.

Potiemkin przyjął ją, chociaż już był w łóżku. Daszkowa odmalowała przed nim swą przykrą pozycyą.

— Słyszałem już o tém od jej carskiej mości — odrzekł Potiemkin, i znam bardzo dobrze jej zamiary. Niezmienionem postanowieniem jej jest oddać akademię nauk pod kierownictwo wasze.

Daszkowa twierdziła swoje. — Gdybym przyjęła tę godność, postąpiłabym nie-sumiennie, rzekła księżna. Oto list, który napisałam do najjaśniejszej pani. Zawiera się w nim stanowcza odmowa. Przeczytaj, księżno; choć go potem zapieczę-tować i oddać wam, abyście go jutro wręczyli carowej.

Potiemkin przebiegł list i rozdarł go na drobne kawałeczki. Daszkowa była oburzona na samą myśl, że śmiało podrzód list zaadresowany do carowej.

— Uspokój się, księżno, i posłuchaj mnie, rzekł Potiemkin. Nikt nie wątpi o waszém przywiązaniu do carowej. Dla czegoż chcecie ją zasmucić i zmuszać ją wyrzec się planu, którym ostatnimi czasy zajmo-wała się wyłącznie i z taką miłością? Jeżeli zaś ko-niecznie chcecie postawić na swoim, w takim razie oto macie piórą, papier i atrament; napiszcie drugi ta-kiz list, lecz wierzcie mi, że postępując przeciw waszej woli, działam jednak jako człowiek dbający o dobro wasze. Powiem więcej, najjaśniejsza pani, mianując was na tę godność, ma, być może, zamiar zatrzymać was w Petersburgu i dać wam grzeczność częstszego i bezpośredniego z nią się komunikowania.

Dowodzenia Potiemkina podzielały na ambitną ko-bietę. Wróciła do domu i nie kładąc się, nie zdejmując balowej sukni znowu napisała do carowej.

Około godziny siódmej list był wysłany i natych-miast przysłała nań odpowiedź.

„Poniedziałek, o godzinie 8 z rana.

Wstajecie wcześniej odemnie, piękna księżno; dziś

Rosyjskie kobiety.

Ks. Katarzyna Romanowna Daszkowa,
z domu hr. Woroncow.

(Ciąg dalszy. Zobacz nr. 213, 214 i 215.)

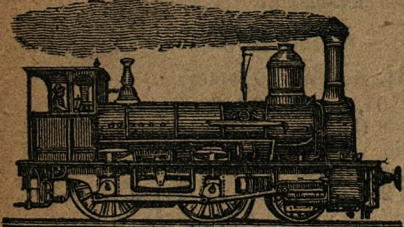
Wolter nie podobał się księżnie — szczególnie ze swęj wygórowanej, przesadzonej grzeczności. Lecz kiedy wielka ta ruina — trzymająca prawie pół wieku umysły ludzkie w swęj dłoni — mówiła zaczynała, Daszkowa mimowoli ulegała jej, wówczas już gasnącej, siły.

„W pierwszych dniach pobytu naszego w Genewie — pisze Daszkowa w swych Zapiskach — poznaliśmy się też z Hubertem „Ptasznikiem“; przydomek na-dany mu z powodu namietności jego do polowania na sokoty. Był to człowiek wielkich przymiotów, posiada-jący mnóstwo różnorodnych talentów. Był poetą, mu-zykiem, malarzem. Nadzwyczajna serdeczność i weso-łość łączyły się w nim wraz z wdzikiem świętego wykazalenia. Wolter bał się jego, gdyż Hubert znał wszystkie jego słabości i umiał oddawać na dobre wszystkie jego siły. Wskazywał mi na niego, jak na człowieka, który mógł być dla nas wielką pomocą. Wolter przegrywał prawie zawsze — i nigdy nie omie-szał puszcząć wodzy nieukontentowanemu swemu z tego powodu. Hubert miał małego ulubionego pieska, który często bawił gospodarza i znajomych jego. Hubert nauczył go robić miny podobne do tych, jakie robił Wolter przegrywając w szachy.”

Daszkowa poznała też za granicą i namietnie po-kochoła lady Hamilton córkę tuamskiego biskupa Rej-dera. Zbliżała się też do lady Morgan, córki Tizdala prokuratora Irlandyi. Daszkowa do takiego stopnia przyjaźni lady Hamilton, że gdy dostala przy-padkiem szalik jej, przechowywała go jako najdroższą pamiątkę. Szalik ten wyrugował z jej serca ów histo-ryczny wachlarz, który miał być położony z nią ra-zem do trumny. Lady Hamilton wyrugowała z jej serca samą carową.

W Europie Daszkowa była gorliwą patriotką. W Gdańsku mieszkała w hotelu „Rosya“ i znalazła tam dwa obrazy wyobrażające bitwę Rosyan z Prusakami.

Obwieszczenie.

Kolej

oleśnicko - gnieźnieńska.

Akcyonariusze Towarzystwa kolei oleśnicko-gnieźnieńskiej zapraszają się niniejszym wedle § 23 statutu na nadzwyczajne walne zebranie na

poniedziałek dnia 18 października r. b. po południu o 4 godzinie w lokalu urzędowym podpisanej dyrekcyi, Museumstr. 7 w Wrocławiu.

Jedyny przedmiot porządku dziennego:

wniosek zarządów Tow. o zezwolenie na pożyczkę z prawem pierwszeństwa aż do wysokości 2 milionów Marek celem zupełnego wykończenia kolei i o upoważnienie Rady nadzorczej i Dyrekcyi, aby aż do zrealizowania pożyczki tej z prawem pierwszeństwa mogły potrzebne fundusze postarać się za pomocą bieżącego długu.

Do udziału w zebraniu walnym uprawnieni są ci akcyonariusze, którzy akcje swoje lub wpłacone w całości arkusze kwitowe najpóźniej 3 dni przed dniem zebrania walnego złożą

albo w kasie głównej podpisanej Dyrekcyi, Museumstr. Nr. 7 w Wrocławiu, lub w Berlin. Towarzystwie handlowym (Berliner Handels Gesellschaft) w Berlinie, Französischestr. Nr. 42.

Każdy akcyonaryusz powinien dołączyć podpisany przez siebie spis deponowanych akcji w 2 egzemplarzach, z których jeden zwrócony mu będzie z podaniem liczby głosów, a drugi służyć za bilet wstępu na walne zebranie.

Miejsce rzeczywistego deponowania w powyższych urzędach zastępują urzędowe poświadczenia władz państwowych lub gminnych co do skutecznego u nich deponowania akcji (§ 26 statutu).

Wrocław, 16 września 1875.

Dyrekcya

Towarzystwa kolei oleśnicko-gnieźnieńskiej.
Grapow. Stappenbeck.

Aukcyja!

U niżej podpisanego, Piaskowa ulica Nr. 8, będą dnia 23. mb. rano od godziny 10 meble, sprzęty kuchenne, suknie a po obiedzie tego samego dnia od godziny 3 książki historyczne, filologiczne i beletrystyczne sprzedawane. (4880)

Maroński

wyższy nauczyciel gimnazjalny.

W Administracji Dziennika Poznańskiego nabyć można za 15 gr.

„Die polnische Fälscherbande“

und die

russischen Staatsräthe

und deren

Agenten.

Zur Aufklärung der öffentlichen Meinung

herausg. von der

Gesamtheit der in der Schweiz ansässigen Polen.

1874 Zurich.

Walne Zebranie

Towarzystwa rolniczego dla powiatu inowrocławskiego odbędzie się w Inowrocławiu w poniedziałek dnia 27 września r. b. o godzinie 12 w południe w lokalu p. Wituskiego, na które uprzejmie zaprasza

(4789) **Dyrekcya.**

Osiedliłem się w Inowrocławiu i mieszkam w domu p. Voge.

J. Czapl

(4887) weterynarz.

Zbiorowych dzieł

Waltera Skotta

pierwsze 11 zeszytów odebrać można w biurze Administracji Dz. Pozn.

Nie wstępujące się (4839)

patentów kamizelki

jako też kaletnicy,

westki do polowania itd.

polecają jak najtaniej

S. KANTOROWICZ

68 Rynek 68.

Świeże

Sardines à l'huile

Elbl. minogi

najprzedniejszą oliwę pro-

waneką do potraw

prawdziwy rosyjski bulion

stolowy (4818)

polecają w towarze przedmiot jak najtaniej.

Br. Andersch.

Z dniem 1 października przeniosę

magazyn mój siroń i krawieczyzny p. f.

Modes

Parisiennes

do domu Dr. Samtera przy W. Rycc-

skiej ulicy Nr. 9 na parterze (vis-à-vis

Wiedeńskiej piekarni) i polecam się

naład laskawym względem Szanownej

Publiczności. (4808)

Zofia Zaremba.

Wyprzedaż.

Mam honor zawiadomić Szanowną

Publiczność, iż od dnia ogłoszenia do

dnia 25 b. m. nastąpi zupełna

wyprzedaż

towarów po cenach o wiele niższych

zakupna z powodu koniecznego zwinięcia

zakładu przy Nowej ulicy w Bazarze.

E. Mirska.

4614

EN DETAIL.

EN GROS.

Petroelowe

machiny do gotowania

najnowszej konstrukcyi wraz z nale-

żąciami do nich naczyniami u

S. J. Auerbacha.

Cenniki i rysunki przesyłam

na żądanie.

Zielonogórsk. winogrona

przy pomysł. nad. powietrza nadzwyczajnie piękne rozsz. jak od lat 33 także i w r. b. w wyborowym gat. funt brutto po 3 gr.

Do kuracyi polecane przez lekarzy żółte Schönedel-winogrona, — do kuracyi dodatkowej wyrobiany z nich, lat wiele trzymający się moszcz but. po 10 gr. Przepis kuracyi bezpłatnie. Cenniki i owocu suszonego, powideł, soków, konserwów itd. przesyłam franko. (4617)

Edward Seidel

w Zielonogórze (Grünberg in Schlesien.)

Zielonogórskie winogrona.

Za przesłaniem 3 marek lub za zaliczką przesyłam piękne dojrzałe winogrona do jedzenia w pudełkach po 10 funt. brutto, winogrona do kuracyi rozsyłam od 20 mb., przepis użycia bezpłatnie. (4786)

Ludwik Grabow

właściciel winnicy, Zielonogóra (Grünberg in Schl.)

Zielonogórskie winogrona

wyborn. gatunku poleca w pudełkach po 10 funt. brutto franko po 3 marki za zaliczką lub przesył. należności.

Sam. Kleint,

właściciel winnicy, Zielonogóra (Grünberg in Schl.) Laus. Strasse 75.

10 funtów

najlepszych winogron zielonogórskich

przesyła do wszystkich miejscowości za przesłaniem należności lub zaliczką pocztową po 3 marki (4745)

C. A. Eichhorn

Zielonogóra (Grünberg in Schlesien.)

Mapa topograficzna

Bośni i Hercegowiny

jest do nabycia w Eksp. Dzien. Pozn. po cenie 50 fenigów.

Prawdziwy (4891)

ser szwajcarski

odebrał i p. lecają

Bracia Andersch.

Weil'a najnowsze

młockarnie

za M. 180 do 600.

Maurycy Weil jun.

fabryka machin.

Frankfurt n. M., landw. Halle

Wiedeń, Franzensbrückenstr. 13.

Doświadczali agenci pożądan.

Vin de Bugeaud

Toni-Nutritif

Au Quinquina et au Cacao combinés

WINO ŚCIAGAJĄCO-ODŻYWCZE BUGEAUD'A w połączeniu z CHININĄ I CACAO. Zwracamy uwagę lekarzy, chorych i wszystkich osób pragnących zachować zdrowie za pomocą tego preparatu, który z powodu swych własności terapeutycznych nazwany został: ŚCIAGAJĄCO-ODŻYWCZYM. Przygotowany na winie hiszpańskim wybornego gatunku, przyjemnego smaku, nadaje się szczególnie dla powracających moźnozie do zdrowia, dzieci włych, kobiet delikatnych, starców osłabionych wiekiem i niemocą, szczególnie działa pomyślnie w chorobach następujących:

NIEDOKREWNOSCI, CIERPIENIACH NERWOWYCH, CHRONICZNEJ BIEGUNCE, OSŁABNIENIU PŁCOWEM, PRZEKRWIENIACH BIERNYCH, ZOŁZACH, SKORBCIE, W PERIODACH POWROTU DO ZDROWIA PO CIĘŻKICH GORĄCZKACH.

WYSTRZEGAĆ SIĘ NALEŻY FALSZERSTW I NAŚLA-

DOWNICTW

SKŁAD GŁÓWNY w aptece P. LEBEAULT'A, 53, ulica Réaumur, w PARYŻU

Dostać można w POZNANIU w aptece P. Doktora Mankiewicza.

Egzamin wolontaryu-SZÓW.

Pensya. Berlińska ulica 23, naprzeciw kościoła Ś. Pawła. Nowy kurs rozpoczyna się z dniem 6 października. (4288)

Dr. Theile.

Papier (35)

FAYARD & BLAYN

przeciw reumatyzmowi, katarowi, ranom, boleściom, nagniotkom, oparzeniom itd. Skład centralny w Paryżu, rue Neuve St. Mery, 40 i we wszystkich aptekach

HYDROCLYSE

nowa klyzopompa wydoskonalona o ciągłym wytrysku,

edyna jaka istnieje bez tłoczni i bez sprężyny. Zamknięta w małym pudełeczku, bardzo wygodna w podróży. Cena dostępna. W Paryżu u wynalazcy p. Naudinat, rue de Joux 7, w Warszawie w skł. mat. apt. pp. Gallego i Ludw. Spiessa, w Poznaniu w apt. dra Mankiewicza. (21)

Loca-Präparate

seit langen Jahren bewährt, heilen rasch & sicher Krankheiten der Athmungs-Organen (Pillen Nr. 1) Verdrünnungs-Organen (Pillen Nr. 2 & 3) Nervensystems- und Schwächezustände (Pill. III & Coca-Spiritus) p. Schacht od. Glas je 3 Mk. R. Beholdende Abhandlung gratis franco d.d. Mohren-Apoth., Mainz.

i składowe apteki w Niemczech: Berlin: B. O. Pflug, Louisenstrasse 30. Wrocław: S. G. Schwartz, Ohlauerstrasse 21. Poznań: Dr. Mankiewicz, król. apteka na dworcu. (146)

ASTMY

Duszność, chrypka, katarz zadawione i wszelkie cierpienia kanałów oddechowych ustępują po użyciu Rurek antia: t. matycznych p. Levasseura, 23 rue de la Monnaie w Paryżu. [1.]

Dostać można: w Poznaniu w aptece P. Mankiewicza, w Warszawie w składzie towarów aptecznych pp. Gallego i Spiessa. (9)

wszelkie cierpienia nerwowe, każdej chwili ustępują po użyciu pigułek anti-newralgicznych dra CRONIER. Skład w Paryżu w aptece p. Levasseur, rue de la Monnaie 23

w Poznaniu w aptece dra Mankiewicza, w Warszawie w składzie towarów aptecznych pp. Gallego i Spiessa. (9)

NEWRALGIE

Dom. Pijanowice p.

Krobia ma na sprzedaż kilka (4891)

byczków

rasy holenderskiej, zdalnych do rozplodu.

Lehmann.

Dom. Gogolewo p.

Książem chce kupić

300 skopów.

Laskawe zgłoszenia uprasza się przysłać pocztą. (4833)

Chwaliszewo 93

są średnie pomieszkania do wynajęcia. [4904]

OGŁOSZENIE.

Podpisany jest **kowalem, ślusarzem i maszynistą** w Berlinie. Zyczeniem jest: zadzierzawić porządną kuźnię w stosownej okolicy Xiestwa lub Prus. O laskawe oferty z podaniem warunków uprasza. (4889) **Andrzej Olejniczak.** Berlin, Ackerstr. Nr. 93 II Tr. Vorn.

Mieszkanie parterowe

o 5 pokojach z ogródkiem i stajnią od 1 października r. b. do wynajęcia przy (4832)

Strzeleckiej ul. 20.

Strzelecka ul. Nr. 20

mieszkanie o 4 pokojach od 1 października r. b. do wynajęcia. (4125)

Kilku studentów

znajdzie taniej stancję w bliskości gimnazjum i szkoły realnej i rodzicielski dozór; pomoc w naukach udzielaną być może przez ucznia klas wyższych; fortepian jest do użytku; bliższa wiadomość **Sw. Marcin Nr. 1 b** trzecie piętro. (4896)

Kilku studentów

klas niższych, ale dobrze wychowanych, mogą jeszcze u siebie umieścić. Za dozw. sumienny w czasie prac domowych i za opiekę rodzicielską w ogóle zaręczam i fortepian pensjonarzom moim do ćwiczeń używać pozwalam. Oprócz tego szukam (4688)

zatrudnienia dla siebie

w czasie godzin szkolnych i pragnę uczyć prywatnie języka polskiego, niemieckiego, łacińskiego i francuskiego; podejmuję się także przysposobienia **chłopców** do gimnazjum.

Rużdziński

Sw. Marcińska ulica Nr. 1b na 2ém piętrze.

Wny Włodzimierz Wolniewicz

mieszkający na Piekarach Nr. 18 raczy wskazać stancję ze stołem dla

studentów. (4898)

Osoba

z znajomością **gospodarstwa** poszukiwana do zarządu domu. Zgłoszenia sub lit. **M. B. Srebrna-góra** postl. (4869)

Osoba z pewnym wykształceniem poszukuje miejsca jako

bona lub do wyręczenia pani w dom. gosp. Bl. wiad. w Eksp. Dz. pod Nr. 4801.

Chłopiec

porządnych rodziców, mający chęć uczenia się

złotnictwa i jubilerstwa, znajduje miejsce u złotnika **W. Czarnieckiego** w Poznaniu, Wrocławska ulica Nr. 37. (4890)

Do mojego składu towarów kolonialnych poszukuję zdolnego (4877)

ekspedienta.

J. N. Leitgeber.

Poszukuje się bezzennego

kuchara

i także **służącego** na wieś do Królestwa Polskiego w bliskości Torunia. Zgłosić się **Sw. Marcin Nr. 14**, I piętro w Poznaniu. (4897)

W Dom. Chwalibogowie pod Wrześnią

jest miejsce pierwszego

urzednika

do obsadzenia. Tylko

osobiste przedstawienie będzie uwzględnione. (4893)

Rzadca gospodarczy,

Polak, wolny od wojskowskiej, który po złożeniu egzaminu dojrzałości od 15 lat praktykuje przy gospodarstwie i większym majątku samodzielnie zarządza, obeznany z wszelkimi gałęziami gospodarstwa racjonalnego jako też z rachunkowością gospodarczą i gorzelniczą, — poszukuje u **Sw. Michała** odpowiedniej posady. Adr. E. W. 27 Poznań poste restante. (4846)

Kilka tylko dni! (4776)

Na Działowym placu teatr Rudolfa

Kötschau. (Theatrum mundi.) Codziennie wielkie przedstawienie wieczorem o 8 godzinie.

Kurs papierów na giełdach berlińskiej i poznańskiej

Berlin, 20 września.			Poznań, 19 września.			Główny kurs lit. A i C. ak. z. 34		
Niemieckie papiery.			Poln. listy zastawne.			Obligacje miejskie		
Prusk. poz. ukonsolid.	4	105.75 p.	Ameryk. pożycz. 1889	4	71.30 p.	Wrocław. bank dyskon.	4	92.25 p.
dito dito	4	98.50 p.	Ameryk. pożycz. 1885	4	98.30 p.	dito wekslowy	4	67.50 p.
Oblig. dług państwa	4	97.70 p.	Ameryk. pożycz. nowa	4	99.50 p.	Niemiec. bank hyp. w	4	101.50 p.
Prem. poz. państwa z 1855	3	— p.	Renta francuska	5	100.20 p.	Meiningen.	4	101.50 p.
Listy zast. wschodniopruskie	3	86.90 p.	Rumun. pożyczka	8	104.50 p.			
dito	4	97. p.			105. p.			
dito	4	102.40 p.	Meneta w złocie, srebrze i papierach.			Akeye bankowe.		
List zast. pozn. (nowe)	4	95. p.	Napoleonsdory			Wrocl. bank dyskon.		
dito lit. A.	4	— p.	Imperyjał			Kwilecki, Potocki i Sp.		
dito nowe	4	101.30 p.	Dolary			Meining. bank kred.		
Zachodniopruskie	3	86. p.	Austriack. noty bank.			Niemiec. bank hipot. w		
dito	4	95.75 p.	Rosyjskie noty bank.			Meining.		
dito	4	101.60 p.	Francuskie noty bank.			Wschod.-niem. bank		
dito II serya	5	107. p.	Dyskonto wekslowe			Aust. zakł. kredyt.		
dito nowe	4	96.25 p.	dito lombardowe			Pozn. bank prowinc.		
dito	4	101.60 p.				Szląskie stowarz. bank.		
Listy rent. poznańskie	4	97.10 p.	Poznań, 19 września.			Papier pruskie.		
dito pruskie	4	97.10 p.	Listy rentowe i zastawne.			Pruska poz. ukonsolid.		
dito szląskie	4	97.20 p.	Poznań. listy zastawne			dito		
Akeye bankowe.			Nowe listy zastawne			Dobrowol. poz. państw.		
Wrocław. bank dyskon.	4	92.25 p.	Listy rentowe pozn.			Prem. poz. państw. 1855		
dito wekslowy	4	67.50 p.	Prowinc. obligacje			Oblig. dług państwa.		
Niemiec. bank hyp. w	4	101.50 p.	Powiatowe obligacje					
Meiningen.	4	101.50 p.	Powiatowe obligacje					
						Żelazne koleje		
						Berl.-zgór. akc. z.		
						Bergsko-marchij. akc. z.		
						Marchijsko-pozn. akc. z.		
						Ros. noty bank.		